

BİZANS'IN RUHU!

Bizans Kralı **Jüstinyen** ile **Kraliçe Teodora** varmış. Jüstinyen önce sarayda muhafız olmuş. Sonra talih gülmüş, kral olmuş.

Jüstinyen döneminde bir sürü şey olmuş. İsyanlar, savaşlar, zaferler falan ama en belirgin ve akılda kalan Teodora'nın seks ve yönetim numaraları. Bir de Jüstinyen'in parça parça iktidarı ele geçişi.

Doğu Roma'da da konsül sistemi varmış. Jüstinyen konsülleri tek tek yok etmiş. Mallarını müsadere (el koyma) etmiş, sonra da uygun birkaç suç türetmiş. Ve hâkimleri, o suçlarla bütün varlıklı aileleri ve konsülleri tek tek halletmiş.

2000'lerde yine Bizans'ın ruhu hortladı. '*Organize suç örgütü ve hortumculuk*' vs. diye birkaç suç icat edildi. 20 kadar ufak tefek banka ve sermaye alanında, birkaç yeniyetme bu suçları işlediler(!)..

Önce mallarına el konuldu. Torpilsizler apar topar içeri alındı. Bunu gören diğer sermayedarlarda istenen panik oluştu.

Birtakım yüksek, sorumluluğu olmayan, dediği dedik çaldığı düdüğü '*kurullar*' oluşturuldu. Eski büyük babalar hariç; ve onların vasalları korundu. Diğerleri bir güzel temizlendi. Bizde bütün temizlikleri, devletin '*olağanüstü kurulları*', olağanüstü '*kurullarla*' yapar.

Son örnek: atv ve Sabah gazetesine devlet el koydu. Seçim süresince reklam gazetesi gibi çıkıyor. Sonra da yıl başına kalmadan eder-etmeze, diledikleri akıllı uslu bir vasal bulur, verirler. **Turgay Ciner** 'in ufak tefek itirazları, büyük babaları ve onların vasallarını rahatsız etti.

Mahkeme kararını mahkeme karar vermeden bilir bizim bir kısım medyamız! Zira çoğu müneccim gibidir ya da müneccim çalıştırır.

Bizans'ın (Jüstinyen'in) ruhu hep olduğu gibi kaldı. Eskiden vezir, vüzera ve bilumum uyduruk Osmanlı paşaları devlete ihanetten yargılanırdı. Önce malları müsadere edilir sonra da kelleleri koparılırdı. Bir komik örnek: **II. Mahmut** döneminde vezirin teki yargılanır, adamın parası pulu yoktur. İki takım elbise, birkaç tane de ev eşyası varmış. Padişah inanmamış ve hicap duyduğunu söylemiş. Ama bu arada fukara vezir kellesini kaybetmiş. Gerçi diğer örnekler pek buna benzemezlermiş ama. Böylesi de varmış diye not düştüm.

Şimdilerde sağ kalan bankalar yabancı sermayeyle evlendiler. Boyalı basınımız bu bankaların başarılarını, yabancı sermayenin Türkiye'ye duyduğu güveni filan anlattılar. Ben hep kuşkuyla bakmıştım. Yabancı sermayeye dokunamıyor bizim kabadayılar. Bizimkiler sadece bizimkileri dövebiliyorlar.

En şaşırdığım, el konulmuş 5 bankanın 500 milyon YTL' ye Oyakbank tarafından '*millileştirilmesini*' pek sevinerek karşılamıştık. Oysa bir müddet sonra o da yabancı sermayeye gelin gitti. Şaşırdığım şu: Oyakbank askerin değilmiş. Başındaki CEO'su öyle açıkladı.

Ama özelleştirmelerde Oyakbank'ın ve OYAK'ın, askerlerimizin alın terinden biriktirilen milli sermaye olduğu yazılıp çizilmişti. Alırken milli oluyorlar; gelin giderken beynelmilel.

1592'de göçle gelen bir Yahudi banker, oğluna vasiyette bulunmuş:

"Türkiye'de paran, Romanya'da karın, Karadeniz'de gemin olmasın. Battığınla kalmaz, kelleni de kaybedersin!"

Bu yazgı gibi nasihat inşallah doğru değildir. Yapılan "*Kurul*" pişkinlikleri ve "*ultra kurallar*" kime yarıyor bilemem, ama yeni sermaye hep buradan kaçmak zorunda kalacak gibi.